

Pravděpodobnost, že covid-19 je přírodního původu, je menší než 1 ku 100 milionům, uvádí nová vědecká studie

- CZ24 News | 24. října 2022

Nová studie o původu pandemie s názvem „Endonuclease fingerprint indicates a synthetic origin of SARS-CoV2“ („Endonukleázový otisk ukazuje na syntetický původ SARS-CoV2“), publikovaná na preprintovém serveru bioRxiv, dochází k závěru, že je velmi pravděpodobné, že virus SARS-CoV-2, který způsobuje covid-19, vznikl v laboratoři. Pravděpodobnost přirozeného původu je podle studie menší než 1 ku 100 milionům.

Na rozdíl od předchozích studií, které analyzovaly kvalitativní aspekty, jako jsou vlastnosti viru, [nová studie](#) poprvé hodnotí pravděpodobnost laboratorního původu na kvantitativním základě. Tato průlomová metodika umožnila autorům předložit objektivní zjištění, která zřejmě překonávají všechny předchozí studie.

Významné je, že nová studie se neopírá o žádný ze známých důkazů, které ukazují na laboratorní původ viru SARS-CoV-2. Například nebere v úvahu velmi neobvyklé štěpné místo furinu, které činí virus obzvláště virulentním a o němž se všeobecně předpokládá, že bylo do viru [vlozeno](#) ve Wuchanském virologickém institutu. Nezohledňuje ani obrovskou náhodu, že pandemie začala na prahu hlavní světové laboratoře pro koronaviry.

Laboratoř P4 v areálu Wuchanského virologického institutu ve Wu-chanu v čínské provincii Chu-pej, 13. května 2020. (Hector Retamal / AFP via Getty Images)

Místo toho autoři – Valentin Bruttel, molekulární imunolog z univerzity v německém Würzburgu, Alex Washburne, matematický biolog ze společnosti Selva Science, a Antonius VanDongen, farmakolog z Duke University – zvolili nový přístup, který hodnotí genezi viru SARS-CoV-2 ze zcela nového úhlu. Autoři zkoumali drobné otisky prstů zanechané v procesu, při kterém se viry sestavují v laboratořích. Zatímco používání bezproblémových technik genetického inženýrství při vytváření virů v laboratořích obvykle skrývá důkazy o manipulaci, nová studie vyvinula statistický postup pro

odhalení takových skrytých důkazů porovnáním rozložení určitých úseků genetického kódu v divokých virech a virech vytvořených v laboratoři.

Když se viry vytvářejí v laboratoři, jsou obvykle sestaveny poskládáním různých částí viru. Podle [příspěvku na blogu](#) Washburnea, který doprovázel zveřejnění studie, je to jako vzít pana Bramborovou hlavu z filmu Toy Story a nahradit jeho ruce rukama GI Joe, aby nám to pomohlo „studovat věci jako to, zda ruce GI Joe poskytují nějaký jasný přínos pro důležitý úkol v životním cyklu viru, jako je zvedání závaží“.

Jinými slovy, jedním z hlavních účelů manipulace s viry je lépe pochopit, které části virů je činí obzvláště infekčními, smrtelnými nebo přenosnými. Souvisejícím účelem je vývoj biologických zbraní, ale autoři nové studie odmítají myšlenku, že právě proto byl SARS-CoV-2 vytvořen. Domnívají se, že virus „byl sestaven v laboratoři běžnými metodami používanými k sestavování infekčních klonů před zahájením programu COVID“.

Příkladem skládání částí viru je [nedávný experiment](#) na Bostonské univerzitě. Výzkumníci vytvořili variantu covidu-19, která usmrtila 80 % exponovaných myší, pomocí kostry předka viru SARS-CoV-2 a nahrazením jeho genu pro hrot genem z varianty omikron. Jinak řečeno, bostonská laboratoř vytvořila frankensteinovskou verzi covidu-19 tak, že poskládala dohromady různé části z různých variant viru SARS-CoV-2.

Sestavování virů v laboratořích podléhá určitým omezením. Genetická informace viru SARS-CoV-2 je obsažena ve 30 000 párech bází nukleotidů RNA. Těchto 30 000 párů bází však není poskládáno najednou. Místo toho jsou laboratorní viry sestaveny ze souboru menších řetězců párů bází, které jsou později „slepeny“ dohromady jako chiméry neboli sloučeniny. K rozřezání virů v určitých bodech podél vlákna DNA se používají enzymy (laboratoře používají DNA místo RNA, protože je stabilnější; sestavená DNA se pak přidává do bakterií, které vytvářejí viry RNA).

Enzymy jsou bílkoviny, které prořezávají vlákna DNA na určitých rozpoznávacích místech. Tato rozpoznávací místa neboli místa řezu jsou genetické sekvence v řetězcích DNA, které enzymy vyhledávají. Enzymy jsou jako biologické nůžky, které stříhají pouze v určitých místech stříhu označených sekvencemi, které jsou rozpoznávány konkrétními enzymy.

Protože řezná místa vypadají jako normální sekvence nukleotidů, lze je nalézt na vláknech RNA přirozeně se vyskytujících virů i na laboratorně vyrobených virech. Proto tato forma genetického inženýrství nezanechává žádné švy ani zjevné otisky prstů. Mezi řeznými místy na divokých a laboratorně vyrobených virech však existuje důležitý rozdíl, který autoři využili. Přirozeně se vyskytující místa řezu se nemusí nutně nacházet tam, kde je vědci chtějí mít. Laboratoře proto rutinně vkládají řezná místa na příznivá místa a odstraňují je z míst nepříznivých.

Zatímco přirozeně se vyskytující řezná místa a řezná místa přidaná v laboratoři jsou biologicky nerozlišitelná, Bruttel, Washburne a VanDongen předpokládali, že by mohli zjistit „velmi jemný, ale identifikovatelný otisk prstu“ vynesemím rozložení řezných míst na viru SARS-CoV-2. Poté je porovnali s rozložením těchto míst na divokém typu viru SARS a na jiných, předpandemických laboratorně vytvořených virech SARS. Své analýzy prováděli pro nejčastěji používané enzymy (biologické „nůžky“), které se podle řady předpandemických [publikací](#) z Wuchanského virologického institutu používaly i pro experimenty ve wuchanské laboratoři.

Výzkumník z Wuchanského virologického institutu v centrální čínské provincii Chu-pej krmí netopýra červem na videu z roku 2017. (Snímek obrazovky)

Výsledky nové studie jsou neúprosné. Zatímco místa řezu u divokého typu viru SARS jsou rozmístěna náhodně, u předpandemických laboratorně vytvořených virů i u viru SARS-CoV-2 jsou rozmístěna pravidelně. Autoři tedy zjistili, že pravidelné rozmístění naznačuje, že s umístěním řezných míst bylo manipulováno v laboratoři.

Nová studie také porovnávala délku nejdelších úseků pozorovaných u virů divokého typu a laboratorně vyrobených virů. Nejdelší segmenty u virů divokého typu jsou mnohem delší než všechny segmenty nalezené u laboratorně vyrobených virů, včetně viru SARS-CoV-2. Tato zjištění opět ukázala na laboratorní původ covidu-19.

Bylo zjištěno, že nejdelší segmenty v laboratorně vyrobených virech jsou neobvykle krátké. Jak již bylo uvedeno dříve, proces genetického inženýrství virů vyžaduje, aby vědci použili několik kratších segmentů, které jsou pak spojeny dohromady. Přírodní viry se dohromady neskládají, a proto je délka segmentů určena náhodně a zahrnuje velmi krátké i velmi dlouhé segmenty.

Bruttel, Washburne a VanDongen odhadují, že pravděpodobnost, že virus SARS-CoV-2 vznikl přirozenou cestou, se pohybuje mezi 1 ku 100 a 1 ku 1400. Tento odhad však zohledňuje pouze rozložení míst řezu. Autoři také pozorovali koncentraci mutací v rámci řezných míst, která je „extrémně nepravděpodobná u divokých koronavirů a téměř univerzální u syntetických virů“. Po započtení těchto mutací klesá odhad na pravděpodobnost 1:100 milionům, že SARS-CoV-2 byl přirozeně se vyskytujícím virem. Při zvážení dalších kritérií, jako je skutečnost, že „lepivé konce“, na kterých jsou viry „slepeny“ zpět k sobě, náhodou všechny dokonale zapadají, autoři odhadují šanci na přirozený původ ještě nižší.

Autoři dospěli k závěru, že virus SARS-CoV-2 byl sestaven v laboratoři za použití běžných metod pro sestavování virů. Autoři nespekulují o tom, ze které laboratoře virus unikl.

V reakci na novou studii Kristian Andersen, hlavní autor článku [Proximal Origin](#) – snahy Dr. Anthonyho Fauciho vyvrátit teorii o úniku viru z laboratoře – na Twitteru [označil](#) novou studii za „molekulární biologii z mateřské školy“. Andersenova kritika spočívá v tom, že místa řezu jsou u přirozeně se vyskytujících virů SARS běžná. Tato kritika však nevysvětluje velmi neobvyklé rozmístění řezných míst u viru SARS-CoV-2.

Samotný článek Proximal Origin, který odvážně hlásal, že „naše analýzy jasně ukazují, že SARS-CoV-2 není laboratorní konstrukt ani účelově manipulovaný virus“, byl [odmítnut](#) poté, co vyšlo najevo, že Andersen a jeho spoluautoři vycházeli při svých zjištěních ze zastaralé databáze.

Je pozoruhodné, že Andersen Faucimu soukromě řekl, že SARS-CoV-2 [vypadá jako uměle vytvořený](#), zatímco veřejně prosazoval názor o přirozeném původu. Fauci byl v té době ředitelem Národního institutu pro alergie a infekční nemoci (NIAID). V prosinci na tuto funkci rezignuje.

Andersen a skupina dalších vědců, kteří dostávají finanční prostředky od Fauciho NIAID, jsou také spoluautory dalšího dokumentu o přirozeném původu, v němž se [uvádí](#), že jejich „analýzy poskytují jednoznačné důkazy o vzniku SARS-CoV-2 prostřednictvím obchodu s živými volně žijícími zvířaty“. I tento dokument byl od té doby [kritizován](#) za to, že se opírá o chybné údaje.

Ačkoli ani na jedné straně debaty o původu viru stále neexistují jednoznačné důkazy, je pozoruhodné, že práce zastánců přirozeného původu mají tendenci předkládat velkolepá tvrzení o nezpochybnitelných důkazech. Naproti tomu autoři nové studie vyzvali ke kritice a diskusi o svých zjištěních a zapojují se do této kritiky na internetu.

Ačkoli je ještě příliš brzy na to, aby bylo možné vynést konečný verdikt o nové studii, která stále podléhá odbornému posouzení, její metodika poprvé nabízí cestu k vyřešení záhady původu covidu-19, aniž by se musela spoléhat na údaje, které čínská komunistická strana zatajuje.

AUTOR: HANS MAHNCKE

[ZDROJ](#)

Překlad: epochtimes.cz